

KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ

o.pis

379 . 8

6003652,3

COBISS

Številka 3

Letnik 1

Datum izida: 31. 1. 2008

Naklada: 400 izvodov

Kaj boste pa vi za pusta?
Maruška pusta hrusta

Leto 2007 – še tako blizu, pa vseeno že tako daleč
Koliko je nasilja na ptujskih srednjih šolah?
Zimska pravljica za otroke

V parlamentu o zabavi in prostem času mladih
Spolne vloge in razlike
A je že izpitno obdobje??
Praga – prestolnica nasprotij
Stres v času študija in kako se obraniti pred njim
Drugi splet
Mimogrede ...

Kaj boste pa vi za pusta?

Spet se bližajo tisti dnevi... Dnevi, ko naše mesto postane ena velika razposajena maškara. Nekateri ne marajo pustnega časa in vsega, kar prinaša zraven, spet drugi ga obožujejo. Med zadnje spadam tudi sama. Rada imam kurente, ki prinesejo v naše lepo staro mestece pomlad, rada imam šotor s koncerti, velike in majhne maškare vseh barv in oblik, rada imam krofe, rada imam, da se veliko dogaja, in še in še bi lahko naštevala. Bolj ali manj pa so nad pustom navdušeni tudi drugi člani uredništva Cidopisa, ki se kot pravi Ptujčani vedno v kaj našemijo. Preberete lahko, kaj so že kdaj bili in kaj še bodo, ter ob tem dobite kakšno idejo tudi sami – pa če ste nad maskiranjem navdušeni ali ne. Kakor koli že, verjetno se boste strinjali z menoj, da je za pusta vsekakor lepo in nekaj posebnega biti Ptujčan.

Polona Ambrožič, urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine Centra interesnih dejavnosti

Foto: Andrej Lamut

Korant iz Lancove vasi

Pust kot praznik veselja, rajanja in norčij je vsekakor čas, ko vsak odmisli vsakdanje skrbi in se prelevi v neko drugo osebo, bitje ali celo stvar. Ker pa je pustno obdobje letos izjemno kratko, ga bo treba dobro izkoristiti. Ptujski prostor s širšo okolico je še posebej znan po kurentih in korantih, tudi sam sem eden izmed njih. Že vrsto let sodelujem pri sekciji korantov iz Lancove vasi, ki deluje v okviru Folklornega društva Lancova vas. S koranti predstavljamo dediščino in običaje našega kraja tako doma kot tudi v tujini. Vendar pa se mi zdi, da je prostor pri nas danes že tako prenasíčen z raznovrstnimi sekcijami in društvi, ki obujajo demonska bitja, da je predvsem tujina tista, ki to izročilo zares sprejema z večjim navdušenjem in občudovanjem. Da sem lahko del obujanja tradicije in običajev, je vsekakor velika čast in tudi odgovornost. Vsaka maska je po svoje zanimiva in izvirna, vendar so izrazitejše tiste, ki so plod časa in tradicije, ter tiste, ki so bile narejene ročno in niso v trgovski ponudbi. Sicer pa je vseeno, kakšno masko si v pustnem času človek nadene, glavno je, da se z njo poistoveti in da v njej uživa.

Uroš Sitar

Klovna dvojčka

Pust je zame zelo pomemben čas v letu, saj se lahko takrat najbolj sprostim in postanem nekdo drug. V spominu mi je najbolj ostalo, ko sem bila v mali šoli maskirana v klovna. Skupaj z mlajšo sestro sva bili klovna dvojčka. Verjetno ne bom nikdar pozabila najinih rumeno-vijoličastih kostumov. Bila sem zelo vesela, saj sem lahko uganjala številne norčije, ki sem se jih domislila. Rada sem se maskirala vse do lani. Takrat pa se mi je namreč zgodilo, da nisem dobila maske, ki sem si jo želela in se zato nisem maskirala. Tudi letos se verjetno ne bom, vsekakor bom pa izkoristila pustni čas, kolikor se bo le dalo.

Jasmina Kokol

Metuljčica

Ah, ta pust, spet je tu! Kar naenkrat moram spet razmišljati, v kaj se bom pa letos našemila ... Po navadi tako ali tako izberem nekaj iz živalskega sveta ☺: od raznih muck, mišk do pikapolonic, čebelic in podobno. Za letos pa še sploh ne vem! Bo pa definitivno nekaj enostavnega, za kar ne bom porabila veliko denarja, kostum se bo moralo enostavno obleči, in da se bom lahko v njem normalno premikala ☺, maska mora biti luščna, simpatična ... in ja, brez nepotrebnih rekvizitov, ki naj bi jih vlačila s sabo, ker me pri žuranju samo ovirajo in jih po navadi tako ali tako že po dobri uri izgubim! Torej bom verjetno spet nekaj iz živalskega sveta, maska, za katero bom potrebovala samo en najznačilnejši atribut ali dva, oblečem pa se lahko kar iz svoje omare. Metuljčica je dobra ideja ... ima kdo morda kakšna krila za posoditi? ☺

Barbara Ferčič

Kostumi živalskega cesarstva

Tudi mene februarja preplavi norčavo vzdušje in kar veselim se trenutka, ko se bom prelevila v nekoga (ali pa nekaj) drugega in v dvome spravljal ljudi na ulici. Idej ni nikoli premalo: seveda sem sledila trendom in bila že v vlogi Pike Nogavičke, Indijanke, klovnese ... Kot velika ljubiteljica živali sem se prelevila v žabo, zajca, medvedko, mačko, miško, kužka ... Med svojim dolgoletnim maskiranjem sem obdelala že lep del živalskega cesarstva. Tudi letos mu bom ostala zvesta. To pa naj bo edino, kar izdam o svoji pustni preobleki. Čar je ravno v ugibanju, kdo se skriva za katero. Morda se srečamo na kakšnem rajanju, če se prepoznamo. (smeh)

Živa Rokavec

Od mačke do prodajalke vijolic

Ko slišim za pust, se vselej spomnim na dom, vonj po krofih, pripravljanje kostumov, obiske oračev, našemljenih otrok in kurentov. Če ne gremo gledat povorke, reš nekaj manjka. Pust je magičen, zabaven in tako zelo naš. Največkrat sem se našemila v mačko, pravzaprav je to vedno zadnja rezerva. Bila sem še rožica, prodajalka vijolic, plesalka flamenka, Japonka, Egipčanka ... Zdi se, da z leti želja po ustvarjanju in nošenju kostumov samo še raste. Ne, nismo vedno bolj otročji, v sebi le odkrivamo vedno več domiselnosti in ustvarjalnosti.

Upam, da bom letos našla dovolj časa, da se preoblečem v ... (še skrivnost!) Kakšen odlični koncert, veliko preveč mastnih slaščic in sledovi pretiravanja z ličili pa so že zagotovljeni.

Maja Kračun

Nepozabni pingvin

Šemila sem se vsako leto. Za unikatne in izvirne kostume se moram zahvaliti svoji mami, ki se je resnično potrudila in prispevala k mojemu pustnemu izgledu, ko sem bila še otrok. Zdaj se ji s takimi stvarmi ni treba več ukvarjati, saj sem sama dovolj velika, da si izberem, ali se sploh bom maskirala ali pa se bom maskar vzdržala. Navadno svoje ustvarjalnosti ne morem zadržati in tako nekaj ustvarim, če ne za v šotor, pa zase. Najbolj ponosna sem na svojo kreacijo hudiča, ko sem si poslikala obraz in se oblekla kot prava profesionalka. Nisem narcisoidna, vendar si upam trditi, da se v Burdi ne bi branili moje fotografije. Iz otroških let mi je najbolj ostala v spominu mamina kreacija pingvina, cenim pa tudi njen trud s šivanjem okrasnih perlic na kostum Indijanke. Hvala!

Maruška Samobor Gerl

Jezne maske

Še malo, še malo ... ali kdo od vas odšteva še zadnje dni, ki nas ločijo od brezmejnih pustnih rajanj? Letos ideje »perfektn« maske kar niso hotele skočiti v mojo betico, pa bom pisarijo o svojih prvih pustnih letih pustil pri miru in se zadeve lotil z drugega zornega kota. V vseh nas globoko v nezavednem namreč tiči dejstvo, da takšne in drugačne žalostno-srhljive ali veselo-nagajive maske nadevamo na obraze skozi zimo, poletje, pomlad in jesen ... Kako je to v praksi? Na primer ko se razjezite na nekoga (denimo mlajšega brata ali sestro), naj že neha »težiti«, in mu v obraz zabrišete kako krepko besedo, vam pač ugajajo barve in občutki jeze, vzvišenosti, čeprav pri svoji zavesti takšna oseba nikoli in nikdar ne bi hoteli biti. Ali je dobro nositi maske ali ne, pa vam predajam, bralci, v presojo.

Luka Cvetko

Maruška pusta hrusta

Bliža se čas kurentovanja in letos bo nekaj prav posebnega. To bo najkrajše pustovanje na Ptuj, kar ga mladi pomnimo, trajalo bo zgolj tri dni in se nato poslovilo. Temu lahko marsikdo samo aplavdira, saj bo, tako kot vsa druga slovenska mesta, letos tudi Ptuj doživel pust bolj normalno kot vsa leta do zdaj. Pa si privoščimo malo retrospektive.

Piše: *Maruška Samobor Gerl*

Kaj se je dogajalo na Ptuj, med preteklimi kurentovanji oziroma, bolje rečeno, kako so potekala prejšnja pustovanja? Skoraj vedno je pust trajal dober teden, izbirali smo princa karnevala, gledali povorke, se znoreli v šotoru, zabavali v lunaparku ter karnevalski norosti in odklopljenosti prepuščali, da nas potegneta vase. Tako je večina Ptujčanov prenorela ves teden, bila več budna ponoči kot podnevi, se naposlušala jugo popa in turbofolka ter kontaminirala svoje sebstvo z enormnimi količinami alkohola. V šolo ni bilo treba, saj »itak noben ne bo opazo«, pa saj so tudi šole na strani vsesplošnega kaosa, učence pridno podpihujejo z vodenjem mladine na »kulturne prireditve« v šotor, od koder jo lahko mirne volje podurha, ko učitelji nimajo več nadzora. Zanimivo je opazovati pustovanje v Ljubljani, kjer se takšno apokaliptično stanje ne pojavlja, še več, kjer pustni torek pomeni zgolj številko na koledarju in okrašene izložbe trgovin. Glavno mesto Slovenije predstavlja drugo skrajnost,

saj vsako leto znova uspešno pozabijo na pustno razigranost in na to, da se je treba od časa do časa tudi sprostiti. Pustne šeme so le predšolski otroci, učenci nižje stopnje osnovnih šol in študentje na filozofski fakulteti, ostali pa, tako kot drugih 365 dni v letu, hodijo naokrog v vsakdanjih odevalih, s stisnjenimi ustnicami in zamišljenimi izrazi na obrazih. Ah, Slovenija, ali je res potrebno, da se na vzhodu vedemo kot razpuščena horda neandertalcev, brez vsakih meril in okusa, v tvojem osrčju pa vlada mrtvilo, ljudje se sprehajajo naokrog, kot bi imeli v ritih zapičene kole, in si prepovedujejo užitke? Bomo našli kak kompromis med pobebavljenostjo in zadržanostjo? Zdi se mi, da smo zdaj na preizkušnji. Letos je leto kratkega pusta, ravno toliko ga bo – za pokušino, za zabavo in sprostitve, ne bo pa ga, hvala vsem silam, za celotedensko brezglavo gonjo po šotoru in lokalih. Na nas je, dragi Ptujčani in ptujška mladina, da spremenimo navade in z dobro mero okusa začnimo naša življenja s pustovanjem, kratkim rajanjem in se nato vrnemo v realnost ter si podamo roko, ker

nam je uspelo uživati in obenem ostati na trdnih tleh. Letos smo na preizkušnji, da okusimo sadove uravnoveženosti in se izognemo celotedenski rehabilitaciji po pustnem norenju. Bomo zmogli? Mislim, da bomo, saj imamo to moč, le

Foto: Andrej Lamut

zavedamo se je ne. Tudi letos nas bodo, tako kot vsako leto, skušali KPŠ-jevci s tradicionalnim Kurentancem, mesto s povorkami in prireditvami v šotoru, lokalna društva pa z ustvarjalnimi delavnicami. Poskrbimo za to, da bo kratko in sladko, tisti, ki tarnajo zaradi prekratkega pusta, pa naj se potolažijo z dejstvom, da so krofi na voljo vse leto.

Kaj se je dogajalo? Kje se je dogajalo? Komu se je dogajalo? Zakaj se je dogajalo?

Leto 2007 – še tako blizu, pa vseeno že tako daleč

Kronološki pregled dogodkov na Ptujju v letu 2007, ki so med mladimi najbolj odmevali

Ptuj – V pričakovanju novega leta smo polni načrtov za prihodnost, lepih želja in prednovoletnih obljub. V prvih novoletnih dneh pa nas preplavi nostalgija, misli odtavajo do najlepših trenutkov preteklega leta. Tam se ustavimo in jih podoživimo. Znova in znova, dokler predala dokončno ne zapremo in smo pripravljeni na izzive, ki nam jih prinaša novo leto. Kako je predal dogodkov, namenjenih mladim, napolnilo naše mesto? Ali je najstarejšemu mestu uspelo zadovoljiti izbran okus najmlajših in mladih Ptujčank in Ptujčanov?

Piše: Živa Rokavec

Januar

V začetku meseca januarja smo se vsi poskusili navaditi sedmice na koncu datuma. Lokalni radio, *Radio Ptuj*, je 2. januarja praznoval svoj 44. rojstni dan. Že od leta 1936 skrbi, da so Ptujčani in Ptujčanke obveščeni o dogajanju v mestu in njegovi bližnji okolici. Prvič je bila organizirana tudi *Tržnica poklicev*, kjer so se mladi lahko seznanili z nekaterimi zanimivimi, a včasih zapostavljenimi poklici. Morda je to komu tudi olajšalo odločitev za nadaljnje šolanje.

Februar

Mesec februar je bil tudi leta 2007, kot je na Ptujju že tradicija, najbolj norčav v vsem letu. Mestno jedro so preplavile maske, tako sodobne paradije na aktualno tematiko kot tudi tiste tradicionalne s kurenti na čelu. Zgodilo se je 47. kurentovanje.

Foto: Polona Ambrožič

V lanskem letu je KPŠ dobil novega predsednika in nov prostor.

V karnevalskem šotoru so se v desetih dneh zvrstili številni glasbeniki, ki so zadovoljili okuse vseh generacij, študentje pa so se lahko zabavali na tradicionalnem *Kurentancu* v organizaciji Kluba ptujskih študentov (KPŠ). Za najmlajše je poskrbel Center interesnih dejavnosti (CID) z *Otroško maskarado*, pustno rajanje pa se je končalo z *Mednarodno pustno povorko*, ki se je udeležilo tudi rekordno število kurentov. Štirinajstega februarja so zaljubljeni za en dan odložili maske in ob zvokih Severine nazdravili na svoj praznik – *valentinovo*.

Marec

Marec se je odvijal drugi *Zaposlitveni sejem*, ki ga je organiziral CIPS skupaj s ptujsko območno službo. Na Gimnaziji Ptuj so začetek toplejših pomladnih dni pozdravili s projektom *Pomladni dan v Evropi*, vsakoletni dogodek pa obogatili z inovativnim projektom *Ženske, ki živijo svoje sanje*.

April

April je muhast in deževen mesec, ki ne dopušča veliko dogajanja zunaj štirih sten. Kljub temu se je končal s prireditvijo na prostem – *kresovanjem*. Osrednja prireditev z velikim kresom se je zgodila pred Gasilskim domom Ptuj, dijaki in študentje pa so rajali ob kresu ob Dravi, ki ga je prižgal KPŠ. Vzporedno sta bila organizirana tudi turnirja v odbojki in košarki.

Maj

Ko je kokakola praznovala svojih jubilejnih 120 let, je bilo na vzdušje na Ptujju v znamenju Evrope. Devetega maja so na gimnaziji pripravili *Dan Evrope*. Osemnajstega maja je bila uradna otvoritev *Pubovega mosta*, ki naj bi staro mestno jedro razbremenilo prometa. Puhov most velja za enega izmed največjih arhitekturnih dosežkov na Slovenskem v zadnjih letih. Zgodile so se tudi *Dobrote slovenskih kmetij*. Vonj po svežem kruhu in tradicionalnem domačem pecivu je napolnil dvorano Minoritskega samostana ter privabil številne obiskovalce, ki so dobrote lahko občudovali in jih tudi poskusili.

Junij

Junij je prinesel veselje športnim navdušencem. *Dejan Zavec*, najboljši boksar v Sloveniji, je ubranil naslov medcelinskega prvaka. Razgibali so se lahko tudi otroci. In sicer na *Pomladni vetrnici*, ki sta jo organizirala DPM in CID. V družbi klovnov so plesali, se igrali, zabavali in sladkali s plačinkami. V kulturnem domu na Bregu so pripravili že tretji *Metalblast III*, namenjen vsem privržencem metalglasbe in tistim, ki jo želijo bolje spoznati. Na svoj račun so prišli tudi ljubitelji kulture. Šestnajstega junija je bila *Poletna muzejska noč*. Vrata ptujskih muzejev so na ta dan ostala odprta vse do desete ure zvečer.

Julij

Na vprašanje: »Kje si bil prvi vikend v juliju?« bi večina mladih Ptujčank in Ptujčanov soglasno odgovorila: »V Termah Ptuj!« Tam se je v organizaciji KPŠ zgodil največji pool party v Sloveniji – *Bazeni energije*. Igre v in ob vodi, glasbeni gostje, kot so Zen, Elvis Jackson in Orlek, odbojka na mivki, zanimive nagrade in pozitivna energija so privabili številne mlade. Letos je bilo organizatorjem izjemoma naklonjeno tudi vreme. Štirinajstega julija se je začel tudi *turnir v odbojki*, športu, ki je leta 2007 postal na Ptujju zelo priljubljen. Trajal je vse do septembra, ko se je odbojka morala preseliti v šolske telovadnice. Konec meseca je bil v znamenju kulture, saj smo doživeli 5. mednarodni *festival sodobne umetnosti Art Stays*, kjer so se lahko predstavili še neuveljavljeni, a perspektivni mladi sodobni umetniki.

Avgust

Sproščeno poletno vzdušje se je preselilo tudi v staro mestno jedro. Četrtega avgusta je bila vroča avgustovska noč še bolj vroča kot običajno, saj se je odvijala že tradicionalna *Ptujska noč*. Praznik mesta. Vse generacije so se zbrale na številnih trgih in se pozibavale v živahnih glasbenih ritmih. Zgodila sta se festival *Mladost v prastarem mestu* in poulični festival *Ptuj – odprto mesto*. Tokrat sta organizatorja, KPŠ in Društvo za miselno rekreacijo Povod, prvič združila moči, tako so ptujske ulice preplavili žonglerji, akrobati, gledališčniki, glasbeniki in plesalci. V sklopu teh festivalov sta se zgodila tudi *Filmski kompas* – festival avtorskih filmov z različnih koncev sveta, vsakoletni projekt KPŠ-ja, in *Orfest* – zborovski festival.

Kot so bile pisane ulice, je bilo pisano tudi nebo. Dva dni so ga krasili balonarji, ki so se s svojimi rekviziti udeležili *Balonske noči*. Poskrbljeno je bilo tudi za najmlajše. Da jim med poletnim lenarjenjem ne bi postalo dolgčas, so se lahko udeležili športnih in miselnih iger v CID-u, ki je zanje pripravil *Aktivne počitnice*. Mesec si bodo zapomnili tudi vsi zapriseženi kadilci, saj jim je novi zakon onemogočil kajenje v zaprtih prostorih.

September

September se je začel srednjeveško. Prvi dan v mesecu se je mesto vrnilo v svoje najbogatejše čase. Oživeli so vitezi, princeze, hlapci in dekle. Odvile so se že pete, jubilejne *Ptujske grajske igre*. S tretjim septembrom so se končale poletne počitnice in osnovnošolci ter dijaki so morali znova sestati za šolske klopi. Konec tedna med 21. in 23. septembrom je minil v znamenju športnega duha in projekta *Ptujski športni vikend*, s katerim so organizatorji želeli v Ptujčanin in Ptujčankah z zanimivo paleto športov ponovno prebuditi željo po rekreaciji. Za novo pridobitev je bogatejša tudi ptujska turistična ponudba. Z dnevom odprtih vrat in veličastnim ognjemtom so otvorili *Grand hotel Primus*, hotel ob Termah Ptuj, ki se ponaša s štirimi zvezdicami kakovosti. Tako bo za goste poskrbljeno še boljše, kot je bilo do zdaj.

Oktober

Prvega oktobra je v Ljubljano (kot tudi v Maribor, Celje, Kranj, Novo mesto ali na Primorsko) odkorakala nova generacija študentk in študentov. Nadobudni bruci in brucke so obrnili nov list v svojem življenju in se polni pričakovanj podali na pot

k samostojnosti. Medtem na Ptujju ni bilo dolgočasno. Mesto je gostilo 5. mednarodno *karnevalsko konvencijo*, v organizaciji CID-a so se otroci na ptujskem gradu lahko veselili ob pečenih kostanjih na *Jesenskem živ žavu*. Jesenske počitnice so osnovnošolci lahko preživeli športno-rekreativno v telovadnici. Projekt z naslovom *Hura, prosti čas! – preživi počitnice v telovadnici* je organiziral ptujski zavod za šport. Oktober se je končal strašno. Z *nočjo čarovnic*, ki jo je v Marakuji za mlade, željne strašljive zabave, pripravil KPŠ.

November

Vreme se je ohladilo in na terasah gostiln so se pojavili majhni grelniki, ki so kadičcem olajšali trenutke ob jutranji kavi. November je bil tudi mesec čaščenja najzlahtnejše rastline na našem koncu – vinske trte. KPŠ je 26. oktobra otvoril jesenski festival *Vino ni voda*, na katerem so se predstavile nekatere lokalne vinske kleti. Zaključil se je z *martinovanjem*, ko se je mošt spremenil v vino. Spremembe so bile tudi na srednješolskem političnem področju. Na mesto predsednika Dijaške sekcije KPŠ je bil izvoljen *Andrej Čuš*. Ob koncu meseca so ptujske ulice preplavili kramarji in prodajalci suhe robe, ki so se tudi letos odločili, da se udeležijo *Katarininega sejma*.

December

Decembra je čas za sprejemanje novih ciljev. Nekateri bodo na Ptujju lažje dosegli, saj je mesto bogatejše za številne prostore, namenjene kulturi. Odprlo se je prenovljeno *mestno gledališče*, ki je z obnovo pridobilo prostore, kvaliteto in možnost predstav s težjimi

Foto: Andrej Lamut

scenskimi postavitvami. Ptujski študentje in študentke so dočakali nadomestilo za njihov nekdani družabni prostor Kolnkišto, odprli so Kavarno ptujskih študentov. V njej je prostor za druženje, kulturno izražanje, brskanje po spletu in glasbeno dogajanje. Zgodile so se tudi spremembe v vrhu vodstva KPŠ. Novi predsednik je postal *Uroš Gojkovič*. Tudi srednješolci niso počivali. Na Gimnaziji Ptuj se je odvil projektni teden, že tretji po vrsti, na temo *Mladost*. Dijaki in dijakinje so se vrnili v obdobje mladosti staršev, raziskovali z družboslovnega zornega kota in čas primerjali z njihovim preživljanjem mladostniških dni. Gimnazija se lahko, kot edina srednja šola v Sloveniji, od decembra ponaša s certifikatom kakovosti. Osmega in devetega decembra je bil na Ptujju *smučarski sejem ZIMA ŠPORT*, edini na tem območju, kjer obiskovalci lahko kupijo in prodajo novo ali rabljeno opremo. Organiziral ga je Smučarski klub Ptuj. Za otroke se je mesec končal praviljično. Društvo prijateljev mladine Ptuj (DPM) je spet organiziralo *Veseli december*. Lutkovne predstave in dedek Mraz s svojim spremstvom so otroke spomnili, kaj je pravo praznično vzdušje. Tudi zadnji dan v letu mesto ni počivalo. Mlajši so se odpravili v enega izmed številnih klubov, starejši so novo leto dočakali na živahnih ulicah, vsi pa so zazrti v ognjemet pozdravili leto 2008.

Na Ptujju torej ni bilo dolgčas. Včasih več, včasih manj, pogosto pa se je našlo za vsakogar nekaj. Prireditve in dogodki, dnevi in večeri so zagotovo poskrbeli za veliko lepih spominov in dobro voljo. Vendar imamo mladi veliko energije, zabave in kreativnosti ni nikoli dovolj. Zato upamo, da bo predal z zanimivimi dogodki za leto 2008 vsaj tako poln, če ne še bolj.

Koliko je nasilja na ptujskih srednjih šolah?

Za nasilje bi lahko rekli, da je postalo stalnica sodobnega časa. Največ nasilja je bilo in je še skritega, vse bolj pa postaja »trend« tudi to, da se ga poslužujejo vse mlajši. Res je, da ga je bilo čutiti v vseh obdobjih človeške zgodovine, a v današnjem virtualno-internetnem svetu, kjer ni več pravih moralnih, načelnih vrednot in vzgoje, je predvsem mladostnikom nemalokrat ušlo izpod nadzora.

Piše: Uroš Sitar

Problematika nasilja je že tako daleč, da se ne skriva več, prisotna je celo v vzgojno-izobraževalnih ustanovah in njihovi okolici. Ravno zaradi zadnje ugotovitve je Dijaška sekcija Kluba ptujskih študentov opravila anketo o nasilju na ptujskih srednjih šolah. Rezultate je predstavil predsednik Dijaške sekcije KPŠ. Novembra so razdelili kar tisoč vprašalnikov, v katerih so ptujske srednješolce anketirali o nasilju. Njihovi odgovori so dijaško sekcijo opozorili na nekaj izjemno skrb zbujajočih rezultatov, ki zahtevajo ne le seznanitev z njimi, ampak tudi odločno ukrepanje.

Kar tretjina anketiranih žrtev nasilja

Tak je odgovor na prvo anketno vprašanje, kar je zagotovo ena izmed najstrašnejših ugotovitev. Pritrdilno je na to vprašanje odgovorilo kar 33 odstotkov anketiranih. Še veliko večji delež dijakov, in sicer kar 74 odstotkov, je pritrdilno odgovorilo na vprašanje, ali opažajo na šoli kakršno koli obliko nasilja. Skrb zbujajoča je tudi ugotovitev, kako se mladostniki na nasilje odzovejo. Kar slabih 59 odstotkov se jih odzove z ignoranco, le 2,5 odstotka jih obvesti učitelja. Vendar pa je resnično stanje odziva na nasilje, glede na moje izkušnje iz srednješolskih dni, še slabše. Ko sem, čeprav redko, opazil predvsem fizično nasilje, ki še najbolj bode v oči, je bil odziv okolja večinoma negativen in še slabši od ignorance, ki jo izbere večina. Bližnja okolica ob

fizičnem incidentu glavne akterje spodbuja, namesto da bi stvar preprečila, in vsak drugačen odziv, razen seveda najbolj nevtralnega, torej ignorance, gleda nekoliko postrani. Zanimive so tudi ugotovitve, kaj naj bi botrovalo nasilju. Anketiranci so izpostavili televizijo, na drugo mesto pa so postavili šolo. Tukaj bi lahko poudarili posameznikovo nezadovoljstvo z njo, neurejen odnos učenec-učitelj, kar skupaj vodi do znanih rezultatov – nasilnosti. Kot odstotno »manj« problematično pa so rezultati ankete pokazali na družino oziroma nasilno vzgojo. Ta vzrok, čeprav je bil manj izpostavljen, najbolj oziroma vsaj zagotovo najprej vpliva na posameznika in ga zaznamuje tudi pozneje. Sicer pa so anketiranci glede na različne oblike nasilnosti na prvo mesto po pogostosti opozorili na verbalno nasilje, sledita mu ekonomsko in fizično nasilje, nazadnje pa izključitev iz družbe.

Kako ukrepati?

Zagotovo je prvi in najpomembnejši ukrep, ki so ga poudarili, poostren nadzor na

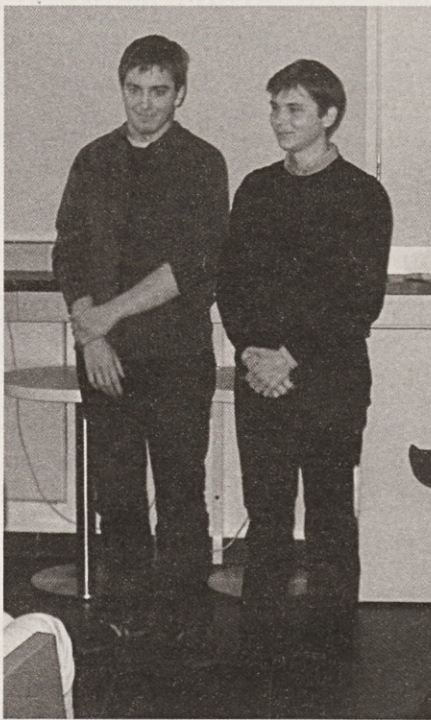

Foto: Uroš Sitar

šolah. To pa ne bo dovolj, treba bo tudi celovito spremeniti sistem pravil, predvsem pravic, ki učencem in dijakom dovoljujejo malodane vse, profesorji pa nimajo skoraj nobenih pristojnosti. Obsojanje takih dejanj in strožje kazni pa so seveda najmanj, kar bi bilo treba vzpostaviti. Vzpodbudna je tudi večja aktivnost mladih, ki so dandanes vse preveč zatopljeni v virtualno-internetni svet in z igranjem raznih računalniških iger, ki večinoma temeljijo na nasilju, samo postavljajo temelje, da želi posameznik virtualni svet tudi udeležiti. Nasilje med mladimi je s sociološkega stališča predstavil tudi sociolog Dejan Levanič. Poudaril je, da so za nasilje največkrat krivi starši, lokalna skupnost in država, ter obenem pozval lokalno skupnost, naj bo pozorna na mlade, izrazil pa je tudi željo, da bi na Ptuj uredili prostore, v katerih bi se mladi lahko družili. Ob koncu predstavite je Levanič izpostavil, da je za uspešno rešitev nasilja treba o njem govoriti, ga obsoditi, povzročitelje kaznovati in pomagati žrtvam.

Zarečeno

Veseli december na Ptuj – mladi za mlajše

Zimska pravljica za otroke

Med 15. in 22. decembrom je na Ptuj potekal že tradicionalni projekt Veseli december, katerega organizator je bilo Društvo prijateljev mladine Ptuj (DPM). Zajčki, medvedki, miške, palčki, snežki in snežinke so z dedkom Mrazom in teto Zimo razveseljevali otroke in mednje delili bombone, preste, jabolka in predvsem dobro voljo ter pravljичno vzdušje. V sklopu veselega dogajanja sta se v kulturni dvorani Gimnazije Ptuj odvijali dve otroški gledališki predstavi, ki sta bili za otroke brezplačni. O dogajanju v prazničnih dneh smo se pogovarjali s predsednico DPM-ja in glavno organizatorko projekta, drugače pa profesorico slovenskega in angleškega jezika na Gimnaziji Ormož, Simono Meglič.

Piše: Živa Rokavec

CID: Kako se je rodila ideja o Veselem decembru?

Simona: Veseli december je nastal v želji, da bi otroški svet v tem prazničnem času obarvali tudi s pravljичnimi doživetji. To je bil čas, ko na Ptuj ni bilo velike in ne raznolike ponudbe otroških predstav, in otrokom smo želeli pripeljati vsaj delček čarobnega sveta. Sama prireditelj je v vseh teh letih doživela kar nekaj sprememb, še danes pa ostajamo zvesti temu, da ni glavni namen decembrskega časa v velikih darilih, ampak v tem, da se z drobnimi dejanji spomniš na ljudi okrog sebe in jih razveseljuješ.

CID: Veseli december je bil do sedaj vsakoletni skupni projekt DPM-ja in Centra interesnih dejavnosti Ptuj (CID). Letos je projekt prvič potekal le pod taktirko DPM-ja. Ali je bilo zaradi tega kaj programskih sprememb?

Simona: Veseli december je še zmeraj skupni projekt DPM-ja in CID-a, prišlo je le do spremembe pri vodji projekta. Ker sem se prvič spopadala z organizacijo tako velikega projekta, sem bila seveda vesela vsakega nasveta. Res pa je, moram priznati, da mi je organizacija povzročala kar nekaj težav in vzela ogromno prostega časa, saj moje delovno mesto ne dopušča izhodov, prepogostih telefoniranj ... Verjetno se tudi zaradi tega nisimo lotili sprememb v samem konceptu prireditve, prav tako nisimo vedeli, ali bo obnova gledališča dejansko zaključena, zato smo za uporabo dvorane znova zaprosili Gimnazijo Ptuj, ki nam pa seveda pomaga tudi s prostovoljci, brez katerih ne bi zmogli.

CID: Ali si z obiskom Veselega decembra zadovoljna?

Simona: Zadovoljna sem z obiskom otrok in njihovih staršev na predstavah, žal mi je le, da ni bilo več obiskovalcev ob prihodu dedka Mraza. Mogoče jih je zmotilo mrzlo vreme, ampak tistemu večeru

Foto: Arhiv Cid Ptuj

so dale pravljичni pridih prav snežinke, ki jih je pričarala teta Zima.

CID: Tradicionalne projekte je včasih težko obdržati na enaki kakovostni ravni. Kaj je po tvojem mnenju tisto, kar naredi projekt dober in vreden ponovitve?

Simona: Odvrteli smo že 13. Pomladno vetrnico, prav tako 13. Jesenski živ žig, tako da so naši projekti res že tradicionalni. Vsako leto znova se trudimo, da dodamo kaj novega, da k sodelovanju povabimo zanimive ustvarjalce. Kar nas vzpodbuja, je obisk naših otroških prireditelj, nasmejani obrazi otrok, iskrice v njihovih očeh in vnema, s katero se udeležujejo delavnic.

CID: DPM je društvo, v katerem mladi delujejo v interes mlajših.

Kaj te je navdušilo za sodelovanje? Kdo vse lahko postane član društva?

Simona: Že dolgo sem vedela, da društvo obstaja, vedela sem, kaj počnejo, potem pa so nekega dne na izletu družin potrebovali taborniške izkušnje. Prosili so me, če lahko grem z njimi, tako sem prišla in ostala. Omejitev za članstvo v društvu ni, vabim vse, ki bi radi delali za otroke, ki so mladi po srcu, ki prekipujejo od ustvarjalnih idej.

CID: Ali meniš, da je na Ptuj organiziranih dovolj dogodkov, ki so namenjeni izključno mladim? Zakaj?

Simona: Moj prvi odgovor bi zagotovo bil ne. Če pa natančneje pomislim, lahko rečem, da imamo na Ptuj kar nekaj organizacij in društev, ki se trudijo vsaka po svojih najboljših močeh, da bi mladi aktivno preživljali svoj prosti čas. Ogromno stvari se dogaja v CID-u, za potrebe študentov skrbi njihov klub, naše društvo pokriva populacijo od 3 let pa neke do polovice osnovne šole. Mogoče je najslabše poskrbljeno ravno za te otroke. Zdi se mi, da bi bil čas, da društva in organizacije nastopimo s kakšno skupno programsko knjižico.

CID: Kaj bi sporočila mladim bralkam in bralcem Cidopisa, morda nekoč bodočim prostovoljkam in prostovoljcem?

Simona: Da je pred njimi projekt otroške maškarade. Šalo na stran, prostovoljstvo je čudovita izkušnja, s katero dobiš neprimerno več, kot daješ.

CID: Hvala za sodelovanje in veliko uspeha še naprej!

V parlamentu o zabavi in prostem času mladih

V prostorih CID-a se je 16. januarja 2008 zgodilo prvo letošnje zasedanje medobčinskega otroškega parlamenta, ki se ga je udeležilo več kot 40 ljudi, med njimi pa je bilo več kot 20 mladih parlamentarcev iz različnih osnovnih šol.

Piše: Jasmina Kokol

Tema letošnjega otroškega parlamenta je Zabava in prosti čas mladih. Na začetku so se predstavili vsi mladi parlamentarci. Nato so skupaj z Nevenko Gerl po številnih predlogih izbrali in oblikovali štiri izhodišča za razpravo. Ta so bila: zabava – kaj lahko naredimo sami, zabava – varnost (prevozi, droge ...), prednosti in slabosti aktivnega in pasivnega preživljanja prostega časa in razlike v možnostih preživljanja prostega časa. Teme so mladi predstavniki, razdeljeni v štiri skupine, tudi obravnavali. Ko se je končalo delo v skupinah, so sledili pogovori in poročanja o vsakem izmed izhodišč. Veliko so govorili o razlikah med zabavami in preživljanju prostega časa v vaseh in v mestih. Nasmeške na obraze udeležencev je privabil dvogovor dveh parlamentarcev. Ko je eden govoril o tem, da se je na vaseh lažje zabavati v naravi in da je tam več svežega zraka, ga je prekinila ena izmed parlamentark, ki ga je vprašala: »Je tebi čisti zrak kdaj pomagal, da si se bolj

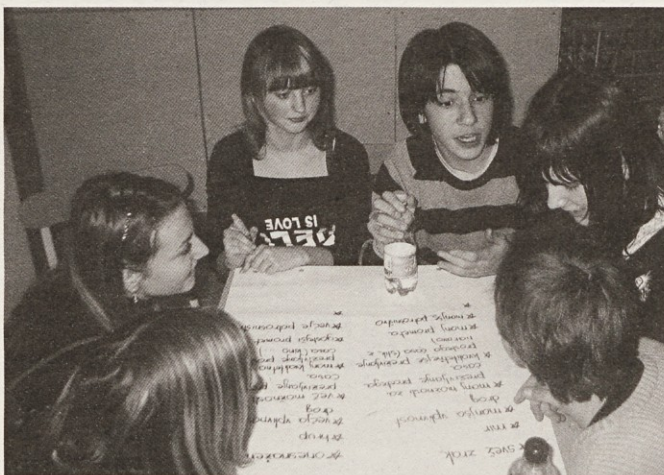

Foto: Arhiv Cid Ptuj

zabaval?» Takoj zatem je pogovor stekel v drugo smer. Skupaj so ugotavljali, kako se lahko zabavajo sami, in zaključili, da sta zabava in prosti čas odvisna od posameznika in tudi od denarja, seveda pa mladim pri tem lahko pomagajo starši. Večina se je strinjala, da radi gredo na zabave vrstnikov in da je tam varnejše kot pa zunaj, na primer v diskoteki. Izpostavili so problem različnih drog, saj so vzrok nasilja in tudi smrti. Pametneje se jim zdi, da prosti čas preživljajo aktivno in ne pasivno, pomembno pa je, da znajo obe vrsti med seboj povezovati. Po predstavitvi vseh skupin sem udeleženca na kratko ogovorila tudi jaz, predsednica lanskega nacionalnega parlamenta. Sledila je še izvolitev dveh predstavnikov, ki bosta našo regijo predstavljala 20. marca na nacionalnem parlamentu v Ljubljani. Izbrali so Ano Reberc in Klemen Lovenjaka. Na zaključek zasedanja pa je čakal prigrizek, s katerim smo se okrepčali in ob njem še poklepali.

Esejistični kotiček

Spolne vloge in razlike

Spolne vloge so nam že v ranem otroštvu hoteli približati z raznimi igračami. Posameznika med odraščanjem starši ali skrbniki spodbujajo, da se čim bolj približa spolni vlogi, ki mu pripada. Kultura pa je tista, ki iz generacije v generacijo to le še krepi in je v navezavi z biološkimi značilnostmi glavni vzrok za nastanek specifičnih spolnih vlog.

Piše: Uroš Sitar

Neenakosti med spoloma so nastale iz različnih razlogov. Nekatere teorije govorijo o tem, da so bile razlike, predvsem zaradi bioloških značilnosti, prisotne vedno, spet druge teorije pravijo, da je bila stvar pogojena z nekaterimi zgodovinskimi dogodki. Najverjetneje pa je temu botrovala kar kombinacija obojega. Neenakost lahko brez težav navežemo na spolne vloge, ki nekako postavljajo pravila o tem, kaj naj bi nekdo počel oziroma kaj se spodobi, da počne. Ker je ženska z vidika spolnih vlog veliko bolj povezana z gospodinjstvom in vzgojo otrok, se neenakosti čutijo doma, še posebej pa na delovnem mestu. V katero koli smer razmišljamo, vselej ugotovimo, da so ženske še vedno v slabšem položaju kot moški. Vendar pa lahko zdaj že z gotovostjo trdimo, da se neenakosti seveda razlikujejo in da so drugačne po posameznih področjih. Različni dejavniki drugače vplivajo na trg delovne sile in spol, seveda pa imajo različne posledice. V največ primerih slabše za ženske. Pri

zmanjšanju tipičnega deljenja delovnih nalog in poklicev na tipično moške in ženske lahko največ naredi vsak posameznik. Spola se največkrat odločita za tipične moške in ženske poklice, in ravno to povzroča razlike in neenakosti. Če bi se več ljudi odločilo za netipičen poklic glede na svoj biološki in družbeni spol, bi to pomagalo k zmanjševanju neenakosti in posledično spreminjalo trg delovne sile, ki je vse preveč neenakovreden. Posebej mladi iskalci zaposlitve se že, ko končajo srednjo šolo ali fakulteto, srečajo s prenasitostjo ponudnikov določene izobrazbe oziroma delovne sile. Na področju družboslovnih poklicev in izobrazbe je kandidatov preveč, tako je nenapisano pravilo, da bo delodajalec lažje zaposlil moškega iskalca zaposlitve kakor žensko iskalko. V obdobju novejših zgodovine so bile sprejete številne pogodbe in deklaracije, ki govorijo o enakih možnostih med spoloma, a zgolj sprejetje mednarodno veljavnih pogodb še ni dovolj, treba jih je upoštevati in spoštovati.

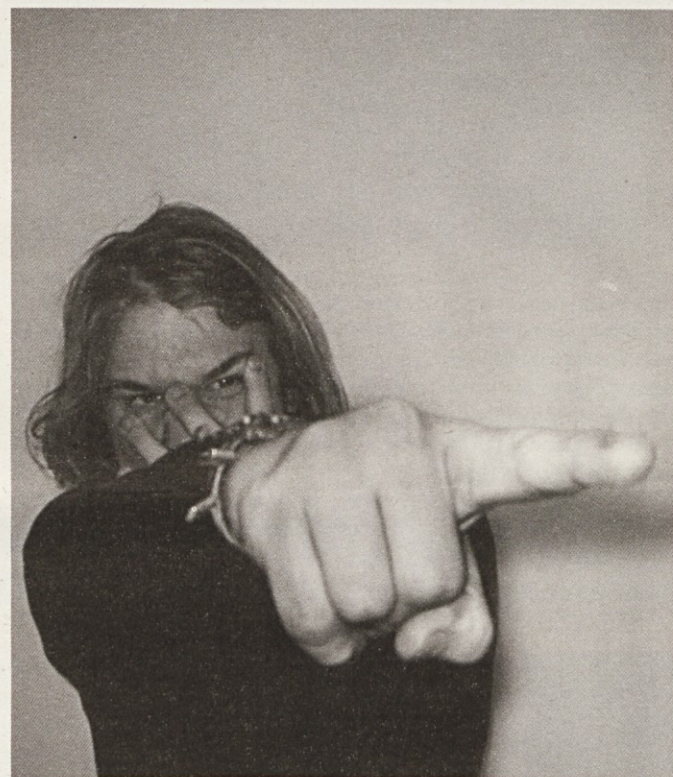

Foto: Andrej Lamut

Na prepihu

A je že izpitno obdobje??

Piše: Barbara Ferčič

Imagination is more important than knowledge! ... ah, kako pogosto se tolažim s tem stavkom, ki se s smejočim Einsteinom sveti s plakata nad mojo pisalno mizo. Ja, izpitno obdobje je v polnem zamahu, no, morda ne več ravno v polnem, a nekaj izpitnih rokov me še vseeno čaka. Dan moram imeti hudičovo dobro organiziran, da lahko izpeljem učenje, potem še službo, kak film, zvečer kuhančka (družiti se je treba!) ...

Nobeno izpitno obdobje ni prijetno, priznajmo si. Čeprav radi obiskujemo predavanja – saj nas navsezadnje večina študira, kar nas vsaj delno zanima – se nam ne ljubi preštudirati gore zapiskov, knjig itd.; še posebej ne januarja, ko smo še pod vtisi veselega decembra in pretiranega veseljačenja (pa še rojstni dan imam ☺), ne ustreza nam junijsko izpitno obdobje, ko je že tako prijetno toplo (ali pa včasih pretirano vroče – tudi v takem je nemogoče študirati), sonce te vabi ven in tako ali tako že delaš načrte za poletje ... kaj šele da bi nam ustrezalo učiti se septembra, ko smo še vsi na potovanjih ali smo se ravnokar vrnili in smo še polni vtisov; ali pa smo bili januarja in junija preleni, kar se lepo odraža v prevelikem številu izpitov septembra, in vsega ne zmoremo.

Kakor koli že, izpite vseeno moramo opraviti in stojično bomo sedli za mizo, legli na posteljo ali na tla, korakali po sobi sem ter tja in si skušali zapomniti čim več (včasih,

roko na srce, nepotrebne balasta). Pripravimo si kozarec vode, ta mora biti vedno v bližini, nekateri morda celo kak prigrizek, naravnano luč, da ne beremo v temi, naredimo si skratka sproščen ambient – morda celo z glasbo – vse torej,

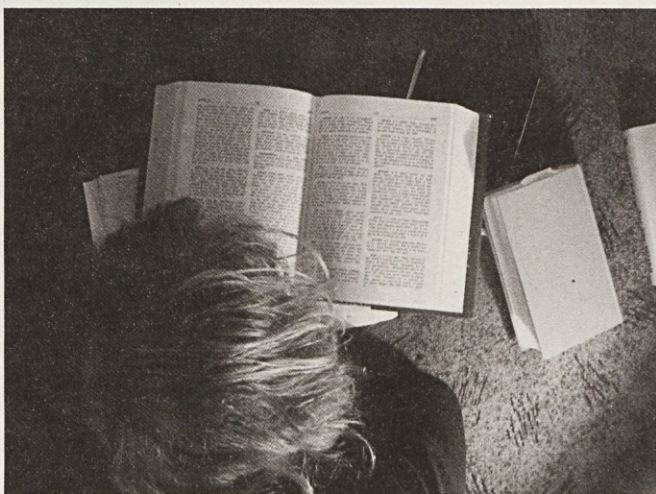

Foto: Andrej Lamut

da bo učenje le potekalo gladko in brez motenj. Potem pa se začne: najprej opaziš prah, ki se valja po mizi in na katerega prej nikoli nisi bil pozoren, opaziš kosme prahu, ki se potikajo

po kotih in ki te prej nikoli niso tako zelo motile kot zdaj! Moraš jih posesati. Seveda jih moraš, saj potrebuješ čisto delovno okolje. Tako izgubiš kako uro. In zanimivo – nikoli tako temeljito ne sčistiš kot ravno takrat, ko bi se moral učiti! Seveda se to nadaljuje v smešne razsežnosti: pajčevine po kotih, sveža posteljnina, oprano perilo, pomita posoda, zaliti kaktusi, spraznjen pepelnik, pobrisati je treba mizo na balkonu, sledi mila v umivalniku, poln koš za smeti, zastarela obvestilca na oglasni deski in še in še. Potem ko končno vse to opraviš in končno sedeš za knjige, moraš vsakih pet minut na stranišče, postaneš lačen, vedno bolj žejen, zaspan, nato se spomniš, da je treba napisati še članek ...

Ravnokar berem o renesančni kulturi. In sem se nasmehnila ob besedah firenskega renesančnega novoplatonskega filozofa Marsilia Ficina, ko je govoril o petih nadlogah, ki pestijo študenta pri učenju, te so: 1. nahod, 2. jutranji spanec, 3. nezmerana hrana, 4. črn žolč in 5. pretiran koitus ☺. Prve štiri so morda res na mestu, toda nikoli še nisem slišala, da bi nekdo padel na izpitu zaradi spolnosti! Danes je tako ali tako že dokazano, da je spolnost v izpitnem obdobju pravzaprav nekaj odličnega, saj nas zaradi povečanega izločanja endorfinov prijetno sprošča.

Da zaključim, moje stanovanje se sveti, rožice so zalite, tudi članek je napisan za ta mesec, v knjigi pa sem še vedno na 23. strani. Pa pustimo malce učenje – potrebujem odmor – glavno, da imamo domišljijo!

¹ »Domisljija je pomembnejša od znanja!« (Albert Einstein)

Praga – prestolnica nasprotij

Kjer se tradicionalna preteklost in sodobna modernost sprehajata z roko v roki

Praga! Prague! Prag! Praha! To so le nekateri izmed jezikov, ki jih zaslediš med sprehodom po češki prestolnici, kamor se vsako leto zgrinjajo avtobusi turistov, željnih nore zabave in poceni piva za najdaljšo noč v letu. Mnogi živijo v prepričanju, da so cene nizke, nižje, najnižje, da pivo teče v potokih in da se zabava nikoli ne konča. Resnica je malo drugačna. Praga, glavno mesto Češke, je z dobrim milijonom prebivalcev od vključitve Češke v Evropsko unijo leta 2004 postala zelo evropska, z evropskimi cenami in evropskim načinom življenja. Prava metropola. In s svojimi številnimi znamenitostmi obiskovalcem ponudi ne samo nočna, ampak tudi dnevna zabavna doživetja. Zato je pet izkušenj in potovanja željnih popotnikov sklenilo, da informacije preverimo na lastno pest.

Foto: domači arhiv Žive Rokavec

Piše: Živa Rokavec

Sledili smo večini in se odločili za organizirano novoletno ponudbo. Bili smo v enajstem avtobusu, ki se je 28. decembra v zgodnjih jutranjih urah iz mariborske avtobusne postaje odpeljal našemu cilju naproti. Skozi okno sem opazovala, kako drvimo mimo Dunaja, Avstrije, kako smo zapustili avtocesto in pot nadaljevali po vijugastih cestah južne Češke. Brez ustavljanja, brez gneče na carini, brez pregledovanja osebnih dokumentov. Čeprav je vstop v schengensko območje odvzel veselje, ki sem ga doživela, ko sem "uradno" vstopila v tujo državo in s tem dobila občutek, da se je moja dogodivščina pričela, je prinesel tudi udobno in hitro potovanje.

Kmalu so naselja, ki so drvela mimo okna, postajala bolj strnjena, hiše so zamenjale stolpnice in v dopoldanskih urah smo prispeli v Prago. Ta dan je bil namenjen spoznavanju mesta, ki je kulturno, znanstveno in ekonomsko središče Češke. Sprehodili smo se po Vaclavskih namestih, poimenovanih po priljubljenem češkem kralju, ki je vladal v 10. stoletju. Danes je to najbolj priljubljen prostor v mestu, ki nikoli ne spi. Nekateri menijo, da je zaradi spomenika kralju, ki je postavljen na sredi, trg, drugi so prepričani, da je zaradi 750 metrov dolžine in 60 metrov širine že pravi bulvar. Naj bo trg ali bulvar, trgovine, restavracije, diskoteke, klubi in vrvež številnih turistov na njem ohranjajo živahno vzdušje podnevi in ponoči. Na vrhu trga je Narodni muzej – največji muzej na Češkem. V ogromni neorenesančni zgradbi si lahko obiskovalec ustvari vtis ob bogatosti in raznolikosti češke narave, kulture in zgodovine. Kratek sprehod po ozkih in zavitih ulicah nas je pripeljal do

Turistka "ujeta" med lepotami na Staromestskih namestih ☺

Staromestskih namesti, trga v najstarejšem delu mesta. Trg obdajajo nekatere najlepše arhitekturne zgradbe, v katerih se prepletajo tako gotski, kubistični kot tudi baročni slog. Spomenik Jana Husa, enega izmed najpomembnejših čeških reformistov in nacionalistov ter prvega rektorja praške Univerze, Tinska cerkev in Stara mestna hiša, kamor so bili uprti pogledi vseh obiskovalcev trga. Pročelje namreč krasi astrološka ura, imenovana Orloj. Mehanizem astrolaba, ki je bilo izdelano pred 600 leti, deluje še danes. Osemdeset let po izdelavi astrolaba je uro obnovil legendarni Hanus. Legenda pravi, da so ga oblasti dale oslepiti, da ne bi nikoli več mogel ustvariti večje stvaritve, kot je Orloj. Za kazen je Hanus uro namenoma pokvaril, tako da je postala nepopravljiva, in nad tistega, ki bi jo poskušal ponovno spraviti v pogon, je prikllical prekletstvo; ta mit je med meščani živ še danes.

Iz mističnih časov nas je v realnost ponovno prikllical vrvež ljudi, ki so se ob prazničnih stojnicah sladkali s kuhanim vinom in trdlji, tj. sladico, podobno našim buhtelnjem. Dan smo zaključili v eni izmed številnih praških pivnic in nazdravili ob vrčku piva.

Naslednji dan je bilo na vrsti spoznavanje Prage v ritmu njenega vsakdana. Dan smo

pričeli na Karlovem mostu, ki kot prvi kamniti most povezuje levi in desni breg reke Vltave. Most je poln uličnih slikarjev, portretistov, umetnikov in prodajalcev spominkov, katerih stojnice vabijo turiste. Umaknili smo se vrvežu in se sprehodili po mirnem Smetanovem nabrežju ob reki do otočka, s katerega smo zelo lepo videli na Narodno gledališče; to velja za eno izmed najlepših stavb v Pragi, ki impresionira z natančnimi poslikavami in lepo oblikovanimi oboki. Pot nas je vodila mimo Opere, renesančne nove mestne hiše, Karlovega trga, ki predstavlja košček zelenja in sprostitev v vlemestu, Betlehemske kapele, v kateri se je rodila ideja reformističnega gibanja na Češkem, mimo številnih cerkvic, ki ne veljajo za glavne turistične atrakcije, vendar so s svojo zanimivo arhitekturo vredne oglada.

Zvečer smo se odločili preveriti ponudbo nočne zabave. Med sprehodom po mestu dobiš občutek, da hiše kar tekmujejo, katera bo lepše okrašena. Lučke in smrečje na vsakem koraku v vsakem prebudi praznični duh. Obiskali smo diskoteko Zajec in dan končali s pridihom sodobnosti v house ritmih. O dejstvu, da bo novo leto v Pragi dočakalo veliko Slovencev, so nas prepričale slovenske glasbene uspešnice, ki smo jih vsake toliko časa slišali iz zvočnikov.

Grad Hradčani, ki se razprostira po celotnem grajskem griču kot varuh starega mesta.

Tretji dan naše pustolovščine smo izkoristili za obisk znamenitega gradu Hradčani. Če prisluhnemo njegovi 1100-letni zgodovini, izvemo celotno zgodbo Prage. Grad s Katedralo sv. Vida, Smoldniškim stolpom in Staro mestno palačo ponuja pravo arhitekturno doživetje. Hradčane smo zapustili po Zlati ulički, tj. ulici, polni majhnih barvnih hiš, ki se držijo tesno skupaj. Leta 1597 so številni delavci na gradu potrebovali prostor za bivanje, a ga je primanjkovalo. Zato so zgradili majhne, tesne hišice. Kasneje je ulica veljala tudi za prestižno četrt, saj so v njej živele številne slavne osebnosti, kot je pisatelj Franz Kafka. Danes hišice služijo predvsem prodajalcem spominkov. Z gradu se razteza tudi nepozaben pogled na Prago z vsemi njenimi mostovi. Iz vedute izstopajo najstarejše stavbe, grajene v temnem kamnu, in rezultati sodobne, moderne gradnje iz stekla, ki odsevajo dogajanje na ulici in predstavljajo most med zgodovino in sedanostjo.

Karlov most – zbirališče uličnih ustvarjalcev.

Ko je padel mrak, smo se vkrcali na ladjico in se zapeljali po Vltavi. Poskusili smo nekatere tradicionalne jedi, kot so cmoki in golaž, ter nekaj morskih specialitet v prijetnem ambientu. Ostalo nam je še ravno toliko energije, da smo se zvečer odpravili v Beer Factory. Zanimivo diskoteko, kjer si pivo toči

vsak sam za svojo mizo, kjer se v divjih ritmičnih plešeh do jutranjih ur in kjer skoraj je vsak drugi obiskovalec Slovenec.

Silvestrovo. Zadnji večer leta 2007. Sprehodili smo se po trgovincah, se spomnili najbližjih in nakupili nekaj spominkov. Popoldan smo izkoristili za obisk pivovarne Staropramen. V enourni predstavitvi smo se seznanili s pridelavo piva – od nabiranja pšenice, dela kvasovk do trenutka, ko pivo priteče v kozarec. Na koncu smo se o njegovi kvaliteti in okusu lahko tudi sami prepričali. Počasi sem ugotovila, da je pridelava piva dolgoletna tradicija, zato ni čudno, da številni ljudje po svetu obožujejo to rahlo grenko pijačo.

Zvečer pa dogodek, zaradi katerega smo pravzaprav prišli. Odštevanje sekund, ognjemet in zabava. Privoščili smo si novoletno večerjo, se uredili in s šampanjcem v roki odpravili na Karlov most, kjer je kar mrgolelo ljudi. V družbi tisočih turistov smo ob veličastnem 15-minutnem ognjemetu odštevali sekunde in nazdravili novemu letu. Potem smo se odpravili v največjo diskoteko v vzhodni Evropi, Karlovy Lazne. Nekoč toplice, danes pa priljubljena diskoteka, ki v petih nadstropjih ponuja nekaj za vsak glasbeni okus – od bolj komercialnih house ritmov, uspešnic 80. in 90. let do trenutno aktualne glasbe. Slovenci, Italijani, Srbi, Poljaki, Francozi, Nemci ... Plesalo se je na polno in šele v zgodnjih jutranjih urah novega dne se je naše silvestrovanje tudi uradno zaključilo.

Prvega januarja nas je presenetil sneg in pričaral pravljico zimske Prage. Ko sem dopoldan sedla na avtobus, namenjen proti Sloveniji, sem v mislih obnovila celotno novoletno pustolovščino. Samo za silvestrovo je Prago obiskalo 2500 Slovencev. Nekaj zaradi ugodne turistične ponudbe, nekaj zaradi aktualne destinacije, eni zgolj zaradi zabave in druženja, spet drugi zaradi pridiha domačnosti, saj se je najlažje sporazumevati kar v slovenskem jeziku. Kljub mednarodnemu obisku je angleščina na zelo nizki ravni, nemščina morda že malo spodobnejša, je pa zato komunikacija toliko bolj zabavna.

Zame osebno je Praga upravičila svoj sloves. Dobra družba, neprestana zabava, številne znamenitosti. Arhitekturni presežek, ki te spomni na bogato zgodovino, na pomembne ljudi, ki so po teh ulicah hodili stoletja pred nami. Ob tem pa mesto ni zaspalo na lovoriških preteklostih, ampak živi s svojimi prebivalci in se razvija. Zato sploh ne čudi, da tisoči turistov hitijo po ulicah in s fotoaparati poskušajo ovekovečiti vsak trenutek.

Na koncu mi je ostalo neodgovorjeno le eno vprašanje: kje novo leto preživljajo Čehi?

Kjer smo končali leto 2007, smo tudi zaključili naše potovanje z zadnjo, skupno fotografijo na Karlovem mostu.

Stres v času študija in kako se obraniti pred njim

Knjige, zapiski, skripta profesorjev, strokovni članki ... kilometri strani, premalo časa, da bi vse pravočasno predelali, premalo časa za spanec, hrano, premalo volje do življenja, študija ... vam je kaj znano? Bingo! Niste edini, večina študentov se sooča s podobnimi težavami in situacijami vsako leto; ker se, prvič, iz lanskoletnih izkušenj z izpitnim obdobjem nismo naučili ničesar, drugič, naslednji dan pozabimo svoje novoletne obljube in, tretjič, soočamo se z resnično prevelikimi bremenmi, ki jih naložijo profesorji na ramena vsem študentom. Ključnega pomena pri vsem skupaj pa je utrjevalec že tako zabetonirane situacije – samopomilovanje.

Piše: Maruška Samobor Gerl

Skupni imenovalec te katastrofalne situacije, v katero smo študentje – hočeš nočeš – pahnjeni vsako leto, ali z drugim imenom, izpitnega obdobja, je stres. Veliko smo že slišali o njem, saj vodijo diskusije o tej temi po televiziji, radiu, prirejajo okrogle mize, predavanja, o tem se piše v revijah, od tistih najbolj banalnih za gospodinje (se opravičujem izobraženim gospem, ki ostajajo doma) do strokovnih, kjer objavljajo analize raziskav, poljudnoznanstvenih in še bi lahko naštevala. Tudi sami vsaj teoretično vemo, kako se s stresom spopadati, kaj nam škodi in kaj je dobro za nas, kaj narediti, da se mu izognemo, če pa smo že pod stresom, kaj narediti, da se ga čim prej znebimo in kaj je potrebno za omilitev posledic – vse nam je znano! Ironično pri vsem skupaj pa je, da se ga zavemo šele takrat, ko ga že preživljamo, v zvezi izkopavanjem iz njega pa ne naredimo nič. In ko je po veliko daljšem času, kot bi lahko bil, mimo, pa se prepustimo kilavemu počutju, nezdravi hrani, čepanju pred televizijo in gledanju resničnostnih šovov, za nove izzive pa smo tako ali tako nemotivirani, saj nas je stresno obdobje popolnoma izčrpalo in uničilo. Hm, kaj pa zdaj?

Kaj bi lahko naredili, da se izognemo kalvariji, ki spremlja izpitno obdobje? Kaj lahko naredimo, da se na koncu ne bomo ozrli nazaj in tako kot vsako leto začudeno opazili, da smo imeli dovolj časa za vse, le vzeli si ga nismo oziroma smo ga porabili preveč za nepotrebne, pa tudi pristoječe stvari? Skrivnost poznajo vsi psihologi, tudi vsak izmed nas zase ve, kako se stvarjem streže, le razumeti tega nečemo, saj je tako prikladno, da se držimo starih navad kot pijanec plota, da ne bi bilo treba, o, bog ne daj!, stvari spremeniti. Vedno se

je najlažje izgovoriti na železno srajco, stvari pustiti nespremenjene in se dalje pritoževati čez ta kruti in krivični svet, ki je, kakršen je, za vsakega izmed nas pa takšen, kot ga dojemamo.

Verjamem, da se v množici pritoževalcev, jamračev in samopomilovalcev najdejo takšni, ki so resnično pripravljeni prisluhniti tistim, ki znajo, in spremeniti slabe navade, ki ne vodijo nikamor. Za vse te, pa tudi za druge – ki se bodo odločili izstopiti iz množice in pokukati čez ograjo, kjer je trava bolj zelena in sočna – naj natrosim nekaj primerov, nekaj praktičnih in dobrih nasvetov, kako in kaj v izpitnem obdobju, da ne bomo na koncu pasivni in sivozeleni prav vsi:

- za učinkovito učenje je potrebna notranja motivacija, postavljanje lastnih ciljev in lastnih kriterijev učinkovitosti, jasen nam mora biti namen učenja;

- izbrati moramo takšne metode učenja, ki nam ustrezajo, hkrati pa služijo zadovoljevanju ciljev, ki smo si jih predhodno zastavili. Znati moramo učinkovito načrtovati potek učenja, tudi sprostitev, ki je potrebna za organizacijo učnih vsebin, ter nabiranje moči za nadaljnje učenje;

- pomembno je učinkovito strukturiranje časa – kdaj in koliko časa se bomo učili. Pomembni so odmori, ki naj ne bodo predolgi, največ 15 minut, saj imamo kasneje lahko težave z motivacijo in pozabljanjem. Po odmoru je važno ponavljanje, saj tako preprečimo, da bi naučeno pozabili;

- zaupati moramo v lastne zmožnosti, se jih zavedati ter poznati, saj tudi te vplivajo na potek organizacije učenja. Ne podcenjujmo se, precejevanje pa nam tudi ne koristi;

- izbrati si moramo okolje, ki nam bo najbolj ustrezalo; ne preveč kaotično in hrupno, čista izolacija pa tudi ni najboljše. Od vsakega posameznika je odvisno, v kolikšni

meri okolje vpliva nanj, vsekakor pa ga ne gre zanemariti; - če nam je ljubše, se lahko učimo skupaj s prijateljem, znancem (skratka, sotrpino), vendar se moramo zavedati, da je za

Foto: Andrej Lamut

delo v skupini potrebno neko osnovno predznanje, saj gre pri taki obliki učenja predvsem za nadgrajevanje. Zato se ga tudi raje poslužujejo tisti, ki več znajo, omogoča pa osvajanje višjih nivojev znanja.

Vso srečo z izpiti!

Luka izza računalnika kuka

Drugi splet

Odkrito, se vas je čez praznike znebilo veliko denarja? Edina pridobitev v tem času – pasovi – so gigabajti odvečne hrane. A področje IT-ja pač ni čakalo na delovne dni, tu so pomembni datumi (že) novega leta

Piše: Luka Cvetko

Ob več kot 2700 razstavljalcev se je podedilo veliko slin nad še številnejšimi pridelki znanih in novih potez ter avtorjev, ki so jih pokazali na letošnjem mednarodnem Consumer Electronics Showu (CES 2008 – <http://www.cesweb.org/>). Pista tehnologije je pravzaprav namenjena globokemu fantaziranju in temu, da razkažejo vse mogoče prototipe, ki za nadaljnjo

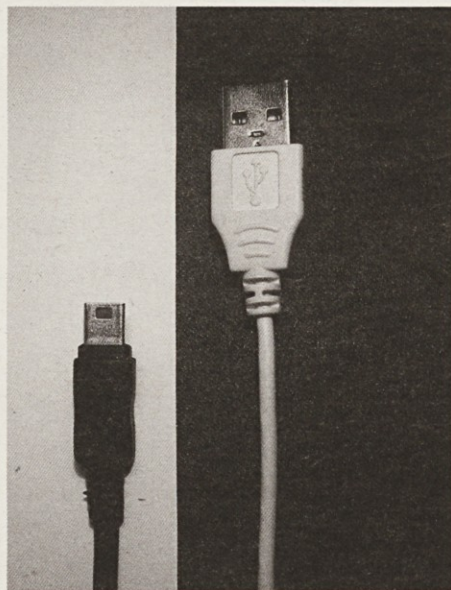

Foto: Andrej Lamut

izdelavo dobijo kar nekaj lepih nagrad. Zmagovalci tehnoloških emmyjev, CNET Best of CES nagrad in International CES Innovations Design and Engineering Awards, se odmevu v velikih halah niso mogli upreti. Pri takem številu kategorij je vsak nos našel svoj vonj. Prihodnji dnevi pa bodo zmagovalcem še kar naprej stregli z stopničkami. V kratkem se obetajo tudi podelitve na dveh pomembnih tekmovanjih, ki naslavljata razvijalce bogataških spletnih aplikacij, sicer imenovanih Web 2.0. Pod okrilje spletišča TechCrunch.com sodi tekmovanje Churphies, zmagovalce si bodo obiskovalci ogledali 18. januarja v središčni točki IT-ja, San Franciscu. Deset zmagovalcev desetih kategorij pa bo na isti način prišlo na svoj račun na že drugem, malce bolj znanem

tekmovanju Webware 100 (<http://www.webware.com/100>), nominacije še zbirajo.

Če za hipec pustimo tekmovanja, imamo pred očmi še enega izmed CES-ovih izdelkov iz Intela. Med prazniki je 3. USB-vtičnik doživel hiter razcvet, tako pravijo, da je njegov prihod na police mogoč leta 2010, čeprav se bo popolna specifikacija pojavila že v začetku leta 2008. Najpomembnejša stvar, ki je znana že zdaj, je njegova hitrost. Presežek prejšnje generacije naj bi bil za desetkrat večji, prenos naj bi bil kar 4,7 Gb/s. Za še več plusov pa je poskrbela možnost kompatibilnosti novega priključka z »starimi« vtičnicami.

Mimogrede ...

Piše: Maja Kračun

Gotovo se nam, Slovencem, kar fajn zdi, ko lepo zagorel, rejen in super odpočit (po intenzivnem lenarjenju v kakšnem od vzcvetelih slovenskih wellness centrov) Nemec v turistični oddaji v petek reče, da smo pa vsi Slovenci tako zelo prijetni. Prijazni, pa delovni in tako lepo je tu pri nas. Ja, ich liebe Slovenija! Od tega, da so rejenežu od Slovenije in Slovencev itak najbolj všeč neprevisoke cene (to je vsak dan manj resnično) in prekmurska gibanica, ne pa tudi gneča na naših avtocestah, do naše ljubezni do posploševanja.

Moški ne spadajo v kuhinjo, ženske ne znajo igrati nogometa, vsi Hrvati nas sovražijo, ker s seboj na dopust prinesemo še kruh in pašteto. In ja, vsi mladi smo neotesani, nevzgojeni, razvajeni, neodgovorni in predvsem neobzirni do starejših. Medtem ko so vsi starejši seveda prijazni, modri, uvidni in nujno potrebni vsakršne pomoči.

No, tukaj se uradno konča moje potrpljenje do posplošitev. V opozorilo naj najprej povem, da sem sicer zmerno lena, še kar odgovorna in precej vpljudna, da imam s starejšimi dobre in prijetne izkušnje. Zelo jih spoštujem jih in na teden

prenesem kar nekaj pomenkov o vremenu, solati in telenovelah. Če sem do pred nekaj meseci še naivno verjela v izključno prijazne upokojece, je za moje dokončne dvome poskrbela na videz prijazna, neškodljiva in urejena starejša gospa, ki je na blagajni pred menoj zahrepenela po pomenku z blagajničarko. »A veste, guspa, kok so pa ti ta mladi dons grozni? Vse majo, mi nismo meli nič, pa še kar neki protestirajo. Pa kuga bi radi?« Ker tovrstnih stališč ne slišim prvič, se moj krvni pritisk dvigne le za spoznanje. Stisnem zobe in zrem naprej s flegmatičnim »Mona Liza« nasmeškom. Takrat pa ... »Ja, taki študenti. Kar pogledajte jih!« Zdaj vame uperi svoj pogled in celo iztegne ukrivljen prst. »Kdo je pa nam takrat kaj dal? Nben nč, ti bi pa vse zastoni radi, samo delal ne bi nben nč!« Zelenim, besno zlagam na trak izbrano blago in nabiram besede ... Ali me res lahko kdor koli ožigosa za kar koli, kjer koli že mu to ustreza? Res sem študentka, lahko pa bi bila tudi dijakinja ali poročena gospa. Kaj pa ti veš, kdo sem, koliko delam in kako razmišljam? Smo vsi mladi krivi že zato, ker se nismo rodili ok. 1930 in živimo v čisto drugem času? Žal veleumna tetka spoka svoj voziček še preden zajamem sapo. Tako uspem le še šokirano ponavljati: »Pa saj to ne more biti res!« Hinavska

prodajalka me raje presliši in nadaljuje z bedno rutinsko uglajenostjo. Aha, prijazni torej niso. Vljudni pa tudi ne vedno. Predstavljate si, da v trolo pridrvite z desetkilogramskim nahrbtnikom. Petek zjutraj je, lije kot iz škafe, vi pa hitite na svoje triurno cijazenje z vlakom. Takih sotrpinov se v nabito polnem avtobusu na postaji pred faksom znajde še več. Ko se vsi strpate v avtobus, komaj stojite in lovite ravnotežje. Pred mano stoji dekle z še večjim nahrbtnikom, iz vseh strani jo stiskajo drugi potniki, ob ovinkih revico zanaša v vse smer, tudi h gospe, ki sedi vsa našopirjena na sedežu ob strani. Zasliši se predirljiv, prebavo spodbujajoč vzklík: »Joooooj, pa kaj se greste! Vaš nahrbtnik me moooti!« Ubogo dekle se skuša opravičevati, češ da drugam pa zdaj res ne more. Tokrat si dam duška. »Gospa, a vi mogoče ne sedite, medtem ko vsi drugi stojimo? A slučajno nosite težak nahrbtnik in vas v tem vremenu čaka še nekajurna vožnja domov? Najbrž ne.« Vzvišeni pav nekaj zagodrnja in se osredotoči na pogled skozi okno. Na postaji gruča študentskih šerp izstopi, mene pa neumni dogodek kljuva še ves dan. Tako. Če v Ljubljani ni prijaznih in vzgojenih mladih, tudi ni samo prijaznih in vzgojenih dedkov in babic. Od koga naj se pa mladi učijo vseh teh kavalirskih lastnosti? Nobenih privilegijev več, vsi smo vse.

Center interesnih dejavnosti Ptuj
Osojnikova 9, SI – 2250 Ptuj
tel. 780 55 40 in 041 604 778
www.cid.si cid@cid.si

Program v februarju 2008

KLUBSKI PROGRAMI

sobota, 9. februarja, ob 18. uri

ODPRTJE RAZSTAVE SLIK GREGORJA SAMASTURJA

Svoja likovna dela, ki večinoma še niso bila razstavljena, bo predstavil slikar in likovni pedagog, ki izjemno uspešno vodi likovno delavnico v Zavodu dr. Marijana Borštnarja Dornava. O avtorju in njegovem delu bo spregovoril Tomaž Plavec.

petek, 15. februarja 2008, ob 19. uri

POTOPIS: PAKISTAN – VRHOVI HINUDKUSHA IN KARAKORAMA

Gregor Tavčar je bil v Pakistanu že trikrat in odločen je, da ga bo spet obiskal. Trenutno politično nemirna dežela leži na območju, kjer narava kaže svojo moč v osemtisočakah na eni in deročih rekah na drugi strani. Prebivalci pa so enkratni predvsem zaradi običajev in oddaljenosti krajev, v katerih prebivajo.

petek, 22. februarja, ob 19. uri

JAM SESSION

Mladi glasbeniki bodo preigrali glasbo po svoji izbiri, k čemur vabijo tudi poslušalce.

petek, 29. februarja, ob 19. uri

ZGODBA O BLUESU

Sprehodili se bomo skozi zgodovino te glasbene zvrsti, ki ima korenine v dobi suženjstev v severni Ameriki in katere popularizacija je pripomogla k danes uveljavljenim glasbenim stilom, kot so rock'n'roll, rock, jazz, soul, gospel in tudi k današnji popularni glasbi. Danes blues igrajo in pojejo po vsem svetu, tudi pri nas. Predstavitev ob zvočnih posnetkih bo vodil Marko Korošec.

SKUPNOSTNI PROGRAMI

petek, 1. februarja, ob 17. uri v CID Ptuj

PUSTNA USTVARJALNA DELAVNICA: KOSTUMI ZA VITEZE IN PRINCESE

Delavnico bo vodila Natalija Resnik Gavez. Vabljeni vsi, osnovnošolci, dijaki in študentje, starši se lahko delavnice udeležijo skupaj z otroki. Udeležba je brezplačna, potrebne pa so predhodne prijave. Zbira jih CID Ptuj, Osojnikova cesta 9, Ptuj, tel. 02 780 55 40 in 041 604 778, www.cid.si in cid@cid.si, najkasneje do 30. 1. 2008.

ponedeljek, 4. februarja, ob 16.30 v karnevalski dvorani

VELIKA OTROŠKA MAŠKARADA Z DAMJANO GOLAVŠEK

Tradicionalno otroško maskarado z veselimi klovnji in bogatimi nagradami za najbolj izvirne družinske in skupinske maske skupaj pripravljamo DPM Ptuj in CID Ptuj. Otroci imajo prost vstop!

ZIMSKI POČITNIŠKI PROGRAMI – od 18. do 22. februarja 2008

USTVARJALNE DELAVNICE ZA OSNOVNOŠOLCE – od ponedeljka do petka od 10. do 13. ure – brezplačno!

NAMIZNI TENIS – od ponedeljka do petka od 13. do 18. ure – brezplačno!

NEFORMALNO UČENJE

V CID Ptuj se lahko priključite: novinarski in literarni skupini, tečaju igranja na afriške djembe, tečaju orientalskih plesov, tečaju kitare in bas kitare, elektro delavnici in tečaju igranja na bobne.

TEČAJ KALIGRAFIJE

Osnove kaligrafije boste spoznavali z Natalijo Resnik Gavez, ki bo z udeleženci v štirih srečanjih po štiri šolske ure predelala nekaj uporabnih in zanimivih pisav. Tečaj se bo odvijal ob četrtkih od 7. do 28. februarja 2008. Cena tečaja je 70 EUR.

OBLIKOVANJE VOLNE – POLSTENJE OZ. FILCANJE

Tečaj bo vodila Natalija Resnik Gavez, ki bo udeležence vodila skozi postopke polstenja oz. filcanja naravne volne in unikatnega oblikovanja nakita ter drugih izdelkov, ki bodo navdušili udeležence. Tečaj bo v petek, 22. 2. in soboto, 23. 2. 2008. Cena 10-urnega vikend tečaja je 40 EUR.

PREDELAVA OBLAČIL in ZAČETNI TEČAJ KROJENJA IN ŠIVANJA

Oba tečaja bo vodila Anja Milošič, diplomirana oblikovalka tekstilij in oblačil. Namenjena sta mladim, ki si želijo kreativnega oblačenja.

Predelava oblačil se bo izvajala v treh terminih po dve uri, cena pa je 9 EUR.

Za tečaj krojenja in šivanja, ki bo obsegal pet terminov po dve uri, potrebujejo udeleženci svoj šivalni stroj. Cena je 70 EUR.

DNEVNI CENTER

Namizni tenis, družabne igre, poslušanje glasbe, prostor za druženje in učenje – vsak dan »po pouku«.

SERVISNA DEJAVNOST

Mladi lahko v naših prostorih organizirajo tudi zabave in praznovanja za svoje povablence, o čemer se predhodno dogovorijo.

Klub ptujskih študentov ponuja svojim članom igranje namiznega tenisa od 10. februarja do 30. marca 2008 ob nedeljah od 10. do 12. ure v CID Ptuj – brezplačno.

ODPIRALNI ČAS

Od ponedeljka do četrta od 9. do 18. ure,
v petek od 9. do 23. ure,
v soboto od 19. do 23. ure.

Tečaji, delavnice, prireditve, seminarji in druge oblike dela se izvajajo po urniku tudi zunaj odpiralnega časa.

Čas brez organiziranih dogodkov je namenjen druženju, poslušanju glasbe, zabavi ter pobudam mladinskih skupin in organizacij, ki lahko prostore in opremo koristijo brezplačno!

Kolofon

Številka 3
Letnik 1
Datum izida: 31. 1. 2008
Kraj izida: Ptuj

Cidopis je glasilo Centra interesnih dejavnosti Ptuj.

Izdal: CID Ptuj

Zanj: Jurij Šarman

Naklada: 400 izvodov

Foto na naslovnici: Andrej Lamut

Tiskarna: Grafis

Urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine v Centru interesnih dejavnosti: Polona Ambrožič

Oblikovalec in tehnični urednik: Andrej Lamut

Novinarji: Andrej Lamut, 16 let, gimnazijec; Barbara Ferčič, 22 let, absolventka; Jasmina Kokol, 15 let, gimnazijka;
Luka Cvetko, 12 let, OŠ Velika Nedelja; Maja Kračun, 23 let, absolventka; Maruška Samobor Gerl, 21 let, študentka;
Uroš Sitar, 19 let, študent; Živa Rokavec, 20 let, študentka

Lektorici: Barbara Ferčič in Maja Kračun